

OKRESNÁ PROKURATÚRA GALANTA
Hlavná ulica 987/25, 924 29 Galanta 1

Číslo: 1 Pv 309/24/2202-9
EEČ: 2-17-1264-2025

Galanta 23.07.2025

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXXX**

Trestný čin: prečin: krivé obvinenie podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona
prečin: krivá výpoveď a krivá prisaha podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Galanta

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: , XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: krivé obvinenie podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

- prečin: krivá výpoveď a krivá prisaha podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v trestnom konaní vedenom na odbore justičnej polície, úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Galante pod ČVS:ORP-448/JP-GA-2007 za prečin neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona počas procesných úkonov na Okresnom riaditeľstve PZ v Galante dňa 22. 07. 2008 o 10.00 hod. pri výsluchu pred povereným príslušníkom PZ, odboru skráteného vyšetrovania Okresného riaditeľstva PZ v Galante v procesnom postavení svedka napriek tomu, že bol riadne poučený o svojich právach a povinnostiach podľa svojho procesného postavenia, zo spáchania uvedeného prečinu nepravdivo obvinil XXXXX, nar. 18. 06. 1977, trv. bytom XXXXX, XXXXX č. XXXXX v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie

lebo je dostatočne odôvodnený záver, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci,

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ úradu justičnej a kriminálnej polície, odboru justičnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru XXXXX (ďalej len „vyšetrovateľ“) uznesením zo dňa 28.11.2009 pod ČVS:ORP-790/JP-GA-2009, postupom podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX (XXXXX pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona a prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto uznesenia.

Uznesením vyšetrovateľa úradu justičnej a kriminálnej polície, odboru justičnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru XXXXX (ďalej len „vyšetrovateľ“) zo dňa 27.01.2010 pod ČVS:ORP-790/JP-GA-2009, postupom podľa § 228 ods. 2 písmeno a) Trestného poriadku prerušil trestné stíhanie obvineného XXXXX XXXXX), lebo nemožno pre neprítomnosť obvineného vec náležite objasniť.

Uznesením vyšetrovateľa úradu justičnej a kriminálnej polície, odboru justičnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru XXXXX (ďalej len „vyšetrovateľ“) zo dňa 01.07.2025 pod ČVS:ORP-790/JP-GA-2009, postupom podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku pokračoval v trestnom stíhaní obvineného XXXXX XXXXX, nakoľko dôvody prerušenia trestného stíhania zanikli.

Dňa 16.07.2025 bol po skončení vyšetrovania postupom podľa § 209 ods. 1 Trestného poriadku vyšetrovateľom na tunajšiu okresnú prokuratúru doručený vyšetrovací spis spoločne s návrhom na podanie obžaloby.

Preskúmaním uvedeného návrhu i celého vyšetrovacieho spisu, najmä po vyhodnotení účasti obvineného na trestnej činnosti kladenej mu za vinu, som v rámci prokurátorského dozoru vykonávaného v prípravnom konaní v zmysle ustanovenia § 230 odsek 1 Trestného poriadku dospela k právnomu záveru odôvodňujúcemu zastaviť trestné stíhanie voči obvinenému XXXXX (XXXXX, **pretože je dostatočne odôvodnený záver, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.**

Vykonaným vyšetrovaním v priebehu prípravného konania bol zadokumentovaný nasledovný skutkový stav:

Obvinený XXXXX (rod. XXXXX) (č.l. 08-12) v rámci svojho výsluchu dňa 01.07.2025, po zákonomnom poučení, využil svoje právo a odmietol k veci vypovedať.

Svedok – poškodený XXXXX (č.l. 13-17) pri výsluchu po vznesení obvinenia dňa 27.01.2010 uviedol, že v trestnej veci vedenej na odbore justičnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Galante pod ČVS:ORP-448/JP-GA-2007 mu bolo vznesené obvinenie, za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla. Bol v tejto veci vypočutý ako obvinený, pričom už v tom čase uviedol, že predmetný skutok nespáchal, v takom vozidle vôbec nesedel. Následne pri

vykonanej konfrontácii dňa 21.08.2008 v Leopoldove medzi ním ako obvineným a medzi svedkom – XXXXX (XXXXX uvádzal, že on za ním do obce XXXXX neprišiel, ale bol to XXXXX, prezývaný „Čipso“ z mesta Sereď. Po vykonaných konfrontáciách bolo trestné stíhanie voči nemu zastavené podľa § 215 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, nakoľko bolo jednoznačne zistené, že skutok nespáchal.

Do vyšetrovacieho spisu pod ČVS:ORP790/JP-GA-2009 bola z trestnej veci vedenej na odbore justičnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Galante pod ČVS:ORP-448/JP-GA-2007 zabezpečená **zápisnica o konfrontácii (č.l.21-22)** zo dňa 21.08.2008 medzi obvineným XXXXX a svedkom XXXXX (XXXXX, rovnako i **zápisnica o konfrontácii (č.l. 23-25)** zo dňa 24.08.2009 medzi svedkami XXXXX a XXXXX XXXXX).

Z obsahu zápisnice o konfrontácii (č.l.21-22) vyplynulo, že obv. XXXXX mal poznať svedka XXXXX (XXXXX), keďže ho videl v jednom prípade v Seredi. Rovnako vypovedal i svedok XXXXX XXXXX (XXXXX), že sa s obv. XXXXX stretli jedenkrát v Seredi. Na otázku vyšetrovateľa, či dňa 14.12.2006 prišiel za ním do obce XXXXX obv. XXXXX na motorovom vozidle zn. Fiat Croma odpovedal, že to nie je pravda. Na horeuvedenom motorovom vozidle za ním prišiel XXXXX prezývaný „Čipso“ zo Serede, prišiel sám, nikto s ním nebol. On riadil predmetné motorové vozidlo. Na otázku vyšetrovateľa adresovanú na obv. XXXXX, či je pravdivá odpoveď XXXXX (XXXXX, tento odpovedal kladne. Potvrdil, že on tam nebol, auto vôbec nevidel. Na otázku vyšetrovateľa, z akého dôvodu uviedol vo výsluchoch dňa 22.08.2007 a 22.01.2008, že predmetné vozidlo riadil obvinený XXXXX odpovedal, že sa obával skutočného páchatela XXXXX.

Vzhľadom na uvedené v trestnej veci vedenej na odbore justičnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Galante pod ČVS:ORP-448/JP-GA-2007 vyvstala potreba vykonania konfrontácie medzi svedkami XXXXX a XXXXX XXXXX) dňa 24.08.2009.

Zo zápisnice o konfrontácii (č.l. 23-25) vyplynulo, že konfrontované osoby sa navzájom nepoznajú, nikdy predtým sa nevideli. Na otázku vyšetrovateľa smerovanú na svedka XXXXX XXXXX, z akého dôvodu počas konfrontácie dňa 21.08.2008 s obvineným XXXXX uviedol, že predmetné vozidlo riadil XXXXX svedok odpovedal, že si myslel, že je to XXXXX, ale ten chlapec, ktorý tam bol, bol oveľa silnejší a predstavil sa mu ako XXXXX, „Čipso“ zo Serede, preto tvrdil, že je to on.

Vo vyšetrovacom spise sa ďalej nachádzajú správa o povesti (č.l. 29), správa Obvodného úradu XXXXX (č.l.30), odpisy RT (č.l. 31- 34), výpis z ústrednej evidencie priestupkov (č.l.35).

Zhrnúc vyššie uvedené dôkazy, bolo preukázané, že obvinený využil svoje právo a odmietol k veci vypovedať. Svedok – poškodený XXXXX počas výpovede po vznesení obvinenia poukázal na pôvodne vedené konanie na odbore justičnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Galante pod ČVS:ORP-448/JP-GA-2007, kde mu bolo vznesené obvinenie, za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla, v ktorom trestnom konaní od začiatku tvrdil, že predmetný skutok nespáchal, v takom vozidle vôbec nesedel. Za účelom odstránenie rozporov bola v trestnom konaní vedenom na odbore justičnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Galante pod XXXXX vykonaná konfrontácia medzi obv. XXXXX a svedkom XXXXX (XXXXX) z ktorých vyplynul záver, že XXXXX v inkriminovaný deň (14.12.2006) na motorovom vozidle zn. Fiat Croma do obce XXXXX za XXXXX (XXXXX) neprišiel, ale podľa

tvrdenia XXXXX (XXXXX to mal byť XXXXX, ktorého za páchatela skutku neoznačil preto, lebo sa ho bál. Z následne vykonanej konfrontácie medzi svedkami XXXXX a XXXXX XXXXX) vyplynulo, že konfrontované osoby sa navzájom nepoznali, svedok XXXXX XXXXX (XXXXX) počas konfrontácie ozrejmil, že si iba myslel, že osoba, ktorá za ním prišla do Košút je XXXXX, keďže sa mu takto predstavil. Po vykonaných konfrontáciách bolo trestné stíhanie preto voči obv. XXXXX zastavené podľa § 215 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, nakoľko bolo jednoznačne zistené, že skutok nespáchal.

Zo zadovážených dôkazov po ich vyhodnotení jednotlivo i v ich súhrne možno rezultovať, že skutok tak, ako je popísaný vo výroku tohto uznesenia, sa stal, avšak zároveň je dostatočne odôvodnený záver, že tento skutok nie je trestným činom a nie je ani dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona "Kto iného lživo obviní z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov."

Podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona "Kto ako svedok v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní alebo na účely trestného konania v cudzine pred prokurátorom alebo policajtom, alebo pred sudcom medzinárodného orgánu uznaného Slovenskou republikou uvedie nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, alebo kto takú okolnosť zamlčí, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov."

Je nepochybné, že na naplnenie skutkovej podstaty daných prečinov vyžaduje úmyselná forma zavinenia, to znamená, že musí byť daný aspoň nepriamy úmysel. V predmetnej veci je v prípade trestného činu podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona, objektívna stránka naplnená vtedy, ak osoba uvedie nepravdu ako svedok o okolnosti dôležitej pre rozhodnutie. Posúdenie okolnosti dôležitej pre rozhodnutie je vždy závislé od konkrétneho prípadu, ide spravidla o skutočnosť, ktorú orgán musí vziať do úvahy pri riešení otázky, o ktorej má rozhodovať. V danom prípade, síce uviedol obvinený, že ide o túto osobu, že táto mala nastupovať do auta, ale táto skutočnosť mala byť následne aj preverená v inom trestnom konaní dôsledne pred vznesením obvinenia, nakoľko síce išlo o podstatnú okolnosť, avšak túto je následne potrebné preveriť a dôsledne sa ňou zaoberať. Ďalej v prípade trestného činu podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona, uvádzam, že objektívna stránka spočíva v nepravdivom obvinení konkrétnej nevinnnej osoby zo spáchania trestného činu. Úmyselná stránka daného trestného činu spočíva v tom, že páchatel musí byť s tým uzrozumený, že v dôsledku jeho obvinenia bude táto osoba trestne stíhaná a chcem, aby táto osoba aj bola obvinená. V predmetnom prípade sa po vznesení obvinenia takáto skutočnosť nepreukázala, nakoľko obvinený ako sám uviedol v rámci konfrontácie, mal konať zo strachu, čo vyšlo dodatočne najavo v rámci iného trestného konania.

Na to, aby bolo možné vo veci aplikovať inštitút zastavenia trestného stíhania v zmysle zákonného ustanovenia § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, musí byť skutkový stav veci objasnený v takom rozsahu, že je dostatočne odôvodnený záver, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Zastavenie trestného stíhania postupom podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku je teda na mieste v prípadoch, keď sa stíhaný skutok síce stal, avšak ako taký nenapíňa kumulatívne všetky znaky trestného činu, ktorými v zmysle teórie trestného práva hmotného sú subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka skutkovej

podstaty trestného činu. Na tomto mieste je potrebné, pre náležité objasnenie, prečo bolo potrebné pristúpiť k zastaveniu trestného stíhania obvineného XXXXX XXXXX postupom podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, vo všeobecnej rovine rozlíšiť jednotlivé znaky skutkových podstát trestných činov, pre ktoré bol stíhaný. Imanentnou súčasťou skutkovej podstaty každého trestného činu sú jej štyri zložky, len kumuláciou ktorých môže nastúpiť trestná zodpovednosť, t. j. byť učinенý záver o tom, že konkrétny trestný čin spáchala určitá osoba. Sú nimi subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka. Subjektom trestného činu je páchatel', ktorý sa toho – ktorého skutku, právne kvalifikovaného podľa príslušných ustanovení osobitnej časti Trestného zákona ako trestný čin, môže dopustiť. Objekt trestného činu predstavuje záujem chránený Trestným zákonom. Objektívnu stránku sa rozumie priebeh skutkového deja vnímateľný a pozorovateľný v rámci vonkajšieho sveta zmyslami človeka. Teória trestného práva hmotného, s poukazom na logickú štruktúru jednotlivých skutkových podstát, rozlišuje tri obligatórne znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu, ktorými sú konanie páchatel'a (trestne zodpovednej osoby s určitými zákonom požadovanými kvalitami), následok konania páchatel'a (ohrozenie alebo porušenie zákonom chráneného záujmu – objektu) a napokon tmeliaci aspekt medzi konaním a následkom, ktorý tvorí nexus causalis (vzťah príčinnej súvislosti medzi komisívnym alebo omisívnym konaním subjektu a týmto konaním spôsobeného následku). Pre riešenie v tejto trestnej veci nastolených otázok je však podstatná posledná zložka skutkovej podstaty trestného činu, a to jeho subjektívna stránka, konkrétne jej obligatórny znak – zavinenie. Zavinenie ako obligatórny znak subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu predstavuje vnútorný psychický vzťah páchatel'a ku konaniu naplňajúcemu zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu. Zavinenie má dve zložky – zložku vedomostnú a zložku vôľovú. Vzhľadom na zastúpenie jednotlivých týchto zložiek následne Trestný zákon v jeho všeobecnej časti rozlišuje zavinenie úmyselné [§ 15 Trestného zákona] a zavinenie z nedbanlivosti [§ 16 Trestného zákona]. V prípade prečinu krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona a prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona pôjde, vzhľadom na všeobecné výkladové pravidlo obsiahnuté v ustanovení § 17 Trestného zákona (s poukazom na absenciu explicitnej požiadavky na kvalitu zavinenia) o úmyselný trestný čin, t. j. pre naplnenie subjektívnej stránky trestného činu sa bude vyžadovať zavinenie úmyselné, a to buď vo forme priameho úmyslu (dolus directus) alebo úmyslu nepriameho (dolus eventualis). Pre možnosť prijať rezultát o spáchaní úmyselného trestného činu sa vyžaduje, aby trestnoprávne relevantné konanie páchatel'a bolo pokryté aspoň nepriamym úmyslom, t. j. aby páchatel' vedel, že svojím konaním môže porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Vedomostná zložka je pri nepriamom úmysle vyjadrená požiadavkou, aby páchatel' vedel o tom, že môže svojím konaním porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom spôsobiť a vôľová zložka je vyjadrená požiadavkou uzrozumenia páchatel'a s možnosťou nastania takého (poruchového alebo ohrozovacieho) následku. Z uvedenej definície – najmä s poukazom požiadavky na kvalitu vedomostnej zložky (aby páchatel' vedel) je zrejmé, že všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona a prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona by boli naplnené vtedy a len vtedy, ak by obvinený mal vedomosť o tom, že iného ľ živo obvinil z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie, resp. ako svedok v trestnom konaní uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie, alebo kto takú

okolnosť zamlčí. Z uvedeného dôvodu, aplikujúc zásadu *in dubio pro reo*, potom nebolo možné – pri zabezpečení všetkých dostupných dôkazných prostriedkov – rozhodnúť inak, než ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Inými slovami povedané zo žiadneho z dôkazov zabezpečených vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní, takýto záver nevyplýva.

V rámci skráteného vyšetrovania po vznesení obvinenia sa vzhľadom na vyššie uvedené, nepodarilo sprítomniť v konaní obvineného ani len nepriamy úmysel.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku „Prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je dostatočne odôvodnený záver, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.“

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku „Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.“

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku „Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.“

Z dôvodovej správy k zákonu č. 40 /2024 Z. z., bodu 47 (§ 215 ods. 1 Trestného poriadku) vyplýva, že v súlade s princípom kontradiktórnosti súdneho konania (hlavného pojednávania) platí, že „povinnosť prokurátora dokazovať na hlavnom pojednávaní vinu obžalovanému by sa mala prejavovať aj náležitou úpravou v prípravnom konaní, v ktorom by mal mať prokurátor jednoznačné oprávnenie nepodať obžalobu v prípadoch, v ktorých podľa názoru prokuratúry sa nepodarilo zhromaždiť dostatočné množstvo dôkazov na podanie obžaloby (či priamo na usvedčenie obžalovaného). Ak má mať prokurátor dôkazné bremeno v konaní pred súdom, tak právna úprava musí dať prokurátorovi možnosť podať obžalobu len v prípadoch, v ktorých je aj reálne možné preukázať vinu obžalovanému a tým dosiahnuť jeho odsúdenie.“ Z dôvodu novely boli zmenené podmienky pre zastavenie stíhania v prípadoch podľa § 215 odsek 1 písmeno a) až c) Trestného poriadku, a to tak, že sa nevyžaduje nepochybné zistenie, že sa skutok nestal, **nie je trestným činom**, alebo že ho nepochybné nespáchal obvinený.

Ak je splnená niektorá z podmienok uvedených v odseku 1 písmeno a) až h) § 215 Trestného poriadku, **trestné stíhanie sa musí zastaviť**. Dôvody zastavenia trestného stíhania sú vymenované taxatívnym spôsobom.

Na základe vyššie uvedeného možno konštatovať, že v danom prípade nebola naplnená subjektívna stránka skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, a teda, skutok nie je trestným činom.

Obžaloba je tak osobitnou formou rozhodnutia prokurátora, ak to výsledky skráteného vyšetrovania alebo vyšetrovania dostatočne odôvodňujú.

Na druhej strane, podmienkou zastavenia trestného stíhania z dôvodu, že je dostatočne odôvodnený záver, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, je, že skutok sa stal, avšak nie je trestným činom a nie je daný dôvod jeho postúpenia.

Trestné stíhanie možno preto zastaviť, ak boli v prípravnom konaní vyčerpané všetky dostupné dôkazné prostriedky a prokurátor dospeje k presvedčeniu, že v konaní pred súdom nebude schopný uniesť dôkazné bremeno v rozsahu potrebnom na preukázanie viny obvineného.

S poukazom na starostlivé uváženie všetkých dôkazov získaných zákonným spôsobom tak jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, ďalej na zásadu náležitého zistenia skutkového stavu obsiahnutú v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku a zásadu voľného hodnotenia dôkazov obsiahnutú v ustanovení § 2 odsek 12 Trestného poriadku som vzhladla a mám zato, že výsledky vyšetrovania preukazujú, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie nie je trestným činom, a preto som rozhodla tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Vzhľadom na to, že v prípravnom konaní nasledujúcom po vznesení obvinenia v posudzovanom prípade neboli získané jednoznačné dôkazy, ktoré by podporili záver k ďalšej dôvodnosti vedeného trestného stíhania vo vzťahu k obvinenému a ani nepodporili záver o opodstatnenosti prípadnej obžaloby, nie je jeho ďalšie trestné stíhanie na mieste.

Prokurátorka je toho názoru, že v prípade podania obžaloby v danej veci, by uvedená dôkazná situácia zákonite musela viesť k oslobodeniu obžalovaného, nakoľko nie je dôvod očakávať, že v konaní pred súdom môže reálne dôjsť k takej zmene dôkaznej situácie, ktorá by mohla viesť k odsúdeniu obžalovaného, a to najmä vo vzťahu k tomu, že neboli preukázané zákonné znaky skutkovej podstaty daného prečinu. V tomto prípade, po vznesení obvinenia absentuje akýkoľvek priamy dôkaz, či súhrn takých nepriamych dôkazov, ktoré by vytvárali logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu vzájomne sa doplňujúcich a na seba nadväzujúcich dôkazov, z ktorých by bolo možné vyvodiť jediný záver, **že daný skutok je trestným činom.**

Vzhľadom na vyššie uvedené tak možno konštatovať, že skutok, pre ktorý sa vedie toto trestné konanie sa stal, avšak nemá znaky trestného činu, *prečinu* krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona a *prečinu* krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona.

Z uvedeného dôvodu, prokurátorka rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a zastavila trestné stíhanie obvineného XXXXX (XXXXX), pre skutok, právne kvalifikovaný ako prečin krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona a prečin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona, z dôvodu uvedeného v ustanovení § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Lívia Poluchová
prokurátorka